

ԱՐՄԵՆ ԱԴԱՄՅԱՆ

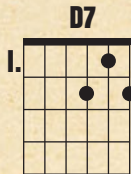
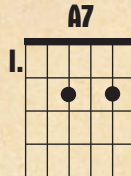
*Ծերության մասին լավագույն երգերը գրվում են
երիտասարդության տարիներին:*

- Անվանենք իրերը իրենց անուններով
- Գիշերային ավտոբուս
- DEPRESSION
- Երգ երգի մասին
- Համեցեք «Բարդերի ակումբ»
- Ճամփորդական
- Մի՛ կտրեք
- Ուշացած հանդիպում

Անվանենք իրերը իրենց անուններով

1.

Dm A7
Անվանենք իրերը իրենց անուններով,
A7 Dm
Որ հնչեն մտքերը պարզ ու անխռով,
D7 Gm
Ինչ որ երազում ենք, կատարվի շուտով,
Dm A7 Dm
Անվանենք իրերը իրենց անուններով:

2.

Բարդ է այս աշխարհը, շուռումուռ տված,
Տեղ կա՝ ձախը աջ է, իսկ վերևը՝ ցած,
Չխառնենք տեղերը, ամեն ինչ՝ հերթով,
Անվանենք իրերը իրենց անուններով:

3.

Կյանքը մեր դարձել է խաղ-պահմտոցի,
Վերածվել է բախտը գիտական փորձի,
Չխաղանք շախմատը նարդու քայլերով,
Անվանենք իրերը իրենց անուններով:

4.

Այս երկրում բոլորը շատ են գորավոր,
Կեսը գեներալ է, կեսը՝ թագավոր,
Տերն ու ծառաները կփոխվեն հերթով,
Անվանենք իրերը իրենց անուններով:

5.

Թագավորը նա է, ով չի թաքցնում,
Որ սկզբում անում է, հետո մտածում,
Եթե խելքդ տեղն է, կգժվես շուտով,
Անվանենք իրերը իրենց անուններով:

6.

Էականը դա չէ՝ կուշտ ենք, թե սոված,
Մեկ է, մնալու ենք ուրիշից կախված,
Մեր փոքրիկ Սևանը չի դառնա մեծ ծով,
Անվանենք իրերը իրենց անուններով:

7.

Երբ դառնա երազը կյանք մի էական,
Հարցական նշանը՝ բացականչական,
Կարոտի վերքերը կբուժվեն սիրով,
Անվանենք իրերը իրենց անուններով:

8.

Որ երեխաները չհիվանդանան,
Թող դառնա բժիշկը մեզ պես երգահան,
Կլցվի աշխարհը քաղցր երգերով,
Անվանենք իրերը իրենց անուններով:

9.

Բարդ է այս պիեսը ու հակասական,
Մեկը բեմադրիչ է, մեկը՝ դերասան,
Որ ներկայացումը չավարտվի շուտով,
Անվանենք իրերը իրենց անուններով:

10.

Որ հնչեն խոսքերը պարզ ու բնական,
Ու դառնան մտքերը տրամաբանական,
Չգցենք մեզ փոսը՝ ոտքը կոտրելով,
Անվանենք իրերը իրենց անուններով:

11.

Ողջ ենք, թե մեռած ենք, պարտք ենք մնալու,
Մեկ է, փող ուզելը չի վերանալու,
Մի յուղեք գլուխս քաղցր խոսքերով,
Անվանենք իրերը իրենց անուններով:

12.

Երգը վերջանում է, պարզ է սոսկ մի բան.
Մեր ապրած այս կյանքը խաղ է իսկական,
Որ այս վատ երազը վերջանա շուտով,
Անվանենք իրերը իրենց անուններով,
Անվանենք իրերը իրենց անուններով:

Գիշերային ավտորուս

1.

Am

E7

Նորից նստում եմ գիշերվա իմ ավտորուսը,

E7

Am

Նորից վերջին նստարանին են նույն երկուսը,

Am

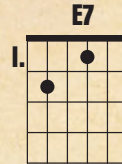
E7

Իրար գրկել են անմոռաց ու համբուրվում են

E7

Am

Ու չեն տեսնում, որ ես մենակ եմ ու տխուր եմ:

Կրկներգ

Am

Գիշերային իմ ավտորուս՝

E7

Տեղ հասնելու միակ իմ հույս,

E7

Ես կորցրել եմ իմ ճամփան

Am

Ու մոլորվել եմ:

Am

Ես կորցրել եմ իմ ճամփան,

E7

Ու արդեն մեկ է ամեն բան.

E7

Չէ՛ որ դրսում արդեն շատ ուշ է,

Am

Ու գիշեր է:

2.

Նորից խցկվել եմ կիսամութ այս ավտորուսը,

Որ ինձ տանում է ինչ-որ տեղ, որտեղ դեռ լույս է,

Իսկ փողոցում վաղուց մարել են լապտերները,

Ու դրանից դրսում շատ մութ է, ու գիշեր է:

Կրկներգ

3.

Ու պտտում է մոլորակը իր անիվը,
 Ինձ համոզում է՝ ծերությունը մեծ պատիվ է,
 Իսկ ես գիտեմ, որ սա վերջին իմ ավտոբուսն է,
 Ու հետևում դեռ համբուրվում են այն երկուսը:

Կրկներգ

Գիշերային իմ ավտոբուս՝
 Տեղ հասնելու միակ իմ հույս,
 Ես կորցրել եմ իմ ճամփան
 Ու մոլորվել եմ:
 Ես կորցրել եմ իմ ճամփան,
 Ու արդեն մեկ է ամեն բան.
 Չէ՞ որ դրսում արդեն շատ մութ է,
 Ու գիշեր է,
 Գիշեր է,
 Գիշեր է,
 Գիշեր է...

DEPRESSION

1.

Em Am
 Շատ խելոք մարդկանց այս հիմար երկրում,
 B7 Em
 Ուր ոչ ոք ոչ մեկին չի սիրում,
 C Am
 Դեռ հույսեր ենք կապում ու դռներ ենք թակում,
 B7 Em
 Որ երբեք մեր առջև չեն բացվում:

2.

Թե՛ խելոք, թե՛ հիմար խառնվել ենք իրար
 Ու դարձել հոգսերին մեր գերի,
 Աղոթում ենք, Աստված որ մեր մեղքը ների,
 Բայց գործում նոր մեղքեր ավելի:

3.

Փեղեցիկ շենքերով այս տգեղ քաղաքում
 Ընկերներս վաղուց չեն ապրում,
 Իսկ նա, ով մնացել, արդեն չի աղոթում,
 Օղու մեջ իր անցյալն է ջնջում:

4.

Փակված դուռ, մութ սենյակ, լուսամուտ՝ առանց լույս,
 Խառնվել են անցյալն ու ներկան,
 Ո՛չ հնար կա, ո՛չ ճար, ո՛չ հավատ, ո՛չ էլ հույս,
 Խռովել է մեզնից ապագան:

5.

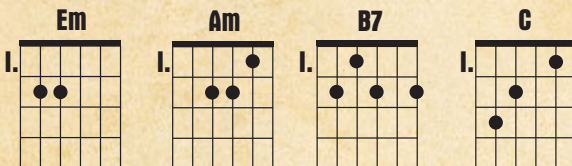
Ես գիտեմ՝ վերջնագիծը հատված է արդեն,
 Ու չկա ոչ մեկին փրկություն,
 Ինչ եկել է, անցել, նորից չի կրկնվում,
 Մութ գիշերը ցերեկ չի դառնում:

6.

Շատ խելոք մարդկանց այս հիմար աշխարհում,
 Ուր ոչ ոք ոչ մեկին չի ներում,
 Ես երգեր եմ գրում, որ ներում եմ խնդրում՝
 Իմ գործած մեղքերին թողություն:

7.

Շատ խելոք մարդկանց այս հիմար աշխարհում,
 Ուր ոչ ոք ոչ մեկին չի սիրում,
 Դուք ներե՛ք ինձ, մարդիկ, որ ես ձեզ սիրեցի
 Ու իմ կյանքը ձեզ հետ ապրեցի:
 Ինձ ներե՛ք, մարդիկ, որ ես ձեզ սիրեցի
 Ու իմ կյանքը ձեզ հետ ապրեցի:

Երգ երգի մասին

1.

Bm F#7 Bm
Ոչ մի երգ չի ծնվում հենց այնպես,
D A7 D B7
Երգը թև ու թիկունք է առնում,
Em Bm
Երբ գնում ես երգի հետ մահվանն ի տես
F# Bm B7
Ու երգի հետ նորից մանկանում:
Em Bm
Երբ գնում ես երգի հետ մահվանն ի տես
F# Bm A7
Ու երգի հետ նորից մանկանում:

Կրկներգ

D A7
Երբ որ փչի խենթ քամին համընթաց
Em Bm
Ու մեր նավը կրկին ծով հանի,
Em Bm
Ես կթողնեմ այս ափին խի՛նդ ու լաց,
F#7 Bm B7
Երբ ինձ հետ է ընկերս՝ քամին:
Em A7 D G
Ես կթողնեմ այս ափին խի՛նդ ու լաց,
Em F#7 Bm
Երբ ինձ հետ է ընկերս՝ քամին:

2.

Ես ունեմ հարազատ, լավ ընկեր,
Մի Լավ Երգ է անունը նրա,
Որ կռվել է կողքիս ու երբեք չի ծնկել
Ու պատրաստ է մինչև վերջ գնալ:
Որ կռվել է կողքիս ու երբեք չի ծնկել
Ու պատրաստ է մինչև վերջ գնալ:

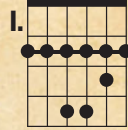
Կրկներգ

3.

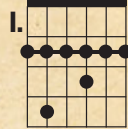
Ես ուզում եմ ինձ հետ միշտ մնաք,
Իմ երգեր, իմ օրեր՝ լավ ու վատ,
Ես պատրաստ եմ մինչև վերջ ձեզ հետ միշտ մնալ,
Եվ մեռնել, և ապրել, և խնդալ:
Ես պատրաստ եմ ձեզ հետ մինչև վերջ մնալ,
Եվ ապրել, և մեռնել, և խնդալ:

Կրկներգ

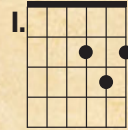
Bm

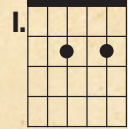
F#7

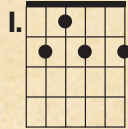
D

A7

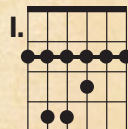
B7

Em

F#

G

Համեցեք «Բարդերի ակումբ»

1.

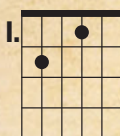
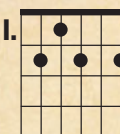
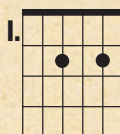
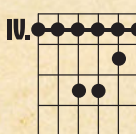
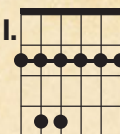
E7 B7 E7
 Ես գիտեի՝ շաբաթը յոթ օր է,
 A7 B7 E7
 Ու բոլորն էլ, անշուշտ, կարևոր են,
 A7 E7 B7 C#m
 Բայց օրերն անցնում, ժամանակը՝ թռչում,
 F#m B7 E7
 Անմոռաց միշտ ուրբաթն է մնում:

2.

E7 B7 E7
 Երբ ուրբաթ է կրկին քաղաքում,
 A7 B7 E7
 Հանդիպում ենք մենք մեր ակումբում՝
 A7 B7 E7 C#m
 Այս հոգնած աշխարհից թաքցրած մի անկյուն,
 F#m B7 E7
 Ուր կա սեր և հոգու ջերմություն:

Կրկներգ

E7 B7 E7
 Մեր հասցեն անփոփոխ է մնում՝
 A7 B7 E7
 Երևան, Թումանյան 40,
 A7 B7 E7 C#m
 Համեցեք, երգասեր, բարդասեր ժողովուրդ,
 F#m B7 E7
 Համեցեք «Բարդերի ակումբ»:
 E7 A7 E7
 Մեր հասցեն անփոփոխ է մնում՝
 A7 B7 E7
 Երևան, Թումանյան 40՝
 A7 B7 E7 C#m
 Այս հոգնած աշխարհից թաքնված մի անկյուն,
 F#m B7 E7
 Եվ թախիծ, և կարոտ, և սպասում:

E7**B7****A7****C#m****F#m**

3.

Դեռ կղզում էր իմացել Ռոբինզոնը,
Որ ուրբաթը լավագույն ընկերն է:
Ռոբինզոնը նստեց նավը ու գնաց հեռու,
Իսկ ուրբաթը միշտ մեզ հետ է մնում:

4.

Չգիտեր և մեծ գրող Թումանյանը,
Որ բարդերը հավաքվում են իր տանը:
Թումանյանը նստեց ձին, սլացավ Լոռի,
Իսկ մեր վիճակը դեռ մնում է...

Կրկներգ

Մեր հասցեն անփոփոխ է մնում՝
Երևան, Թումանյան 40՝
Այս հոգնած աշխարհից թաքնված մի անկյուն,
Ուր կա սեր և հոգու ջերմություն:

5.

Իսկ գիշերն է արդեն մոտենում,
Ուրբաթի աչքերն էլ են փակվում,
Գեղեցիկ է, երբ շաբաթը երգերով է վերջանում,
Ձեզ բարի ճանապարհ մինչև տուն:
Գեղեցիկ է, երբ հարցերը կիթառով են լուծվում,
Ձեզ բարի ճանապարհ մինչև տուն,
Ուր սպասում է կինը ամուսնուն,
Ուր սպասում է զոքանչը փեսուն,
Ուր սպասում է ամուսինը կնգուն,
Դիվանին է պառկած ձեր կատուն,
Սեղանին են ժարիտն ու թթուն,
Ձեզ բարի երազներ, անուշ քուն,
Չմ-չմ-չմ:

Ճամփորդական

1.

C G Am F C Dm
 Արևը ամեն օր ասում է՝ բարի օր,
 F C G Am
 Կանչում են հեռավոր ուղիներն ինձ,
 C G Am F C Dm
 Ուղին՝ արդեն անցած, հասավ հասարակած,
 F C G Am Am G
 Ծովի վրա մնաց իմ մակույկը:

Կրկներգ x2

F G Am
 Կանչում է մեզ հեռու ճամփան,
 F C Dm
 Լինի թող բախտը պահապան,
 F E7 Am
 Քշիր ձիերդ, կառապան:

2.

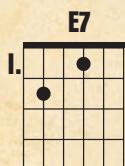
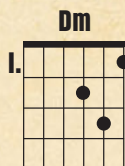
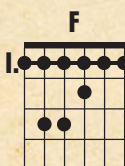
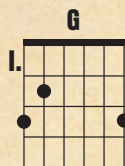
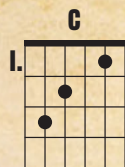
Այդ ռժր եք ինձ տանում, ձիեր արծաթափայլ,
 Հեռու են, անկատար երազներն իմ,
 Չունեք դուք հանգրվան, ձգվում է ձեր ճամփան,
 Կարծես չունի վախճան այս հրաշքը:

Կրկներգ x2

3.

Լսիր ինձ, բարեկամ, ոչ ոք երկու անգամ
 Արդեն անցած ճամփան չի անցել դեռ,
 Իրերդ հավաքիր, մեզ հետ ճամփա ընկիր,
 Աստղերի մեջ գտիր քո միակը:

Կրկներգ x2

Մի կոտրեք

1.

Am

Դուք մի՛ կոտրեք նրա թևերը,

A7

Dm

Ով թռիչքի է պատրաստվում.

G

Չէ՞ որ երգերն ու պոեմները

C

E7

Միայն ապրում են երկնքում,

F

Իսկ երբ տխրում-դառնում անձրև

Dm

Ու ամպերի հետ արտասվում,

E7

Դուք մի՛ կոտրեք նրա թևերը,

Am

Ով թռիչքի է պատրաստվում:

2.

Դուք մի՛ կոտրեք նրանց սրտերը,

Ովքեր կարող են սերը զգալ.

Չէ՞ որ սրտից բխած խոսքերը

Չեն ճանաչում տարիք ու ժամ,

Ու մի անզգույշ ասված խոսքից

Կարող է սերը հեռանալ,

Դուք մի՛ կոտրեք նրանց սրտերը,

Ովքեր կարող են սերը զգալ:

3.

Դուք մի կոտրեք նրա մատները,

Ով ձեզ համար է նվագում.

Չէ՞ որ ամեն քնքուշ հնչյուն

Ունի սիրո մի պատմություն,

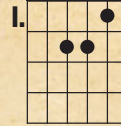
Ու պատմությունն այդ կրկնվող

Դառնում է երգ մեր սրտերում,

Դուք մի՛ կոտրեք նրա մատները,

Ով ձեզ համար է նվագում:

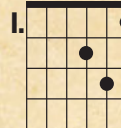
Am

A7

Dm

G

C

E7

F

4.

Դուք մի՛ կոտրեք նրա ձեռքերը,
Ով առաջինն է ձեռք մեկնում.
Չէ՞ որ այսօր ազնիվ ընկերը
Այնքան էլ շուտ չի հանդիպում,
Նա, ով պահել է իր սրտում
Հարգանք, պատիվ ու մաքրություն,
Դուք մի՛ կոտրեք նրա ձեռքերը,
Ով առաջինն է ձեռք մեկնում:

5.

Դուք մի՛ կոտրեք նրա հույսերը,
Ով թռչելու դեռ հույս ունի,
Ով կարոտում է երկինքը
Ու հավատում հրաշքների,
Նա, ով տվել է ամեն ինչ
Ու չի ստացել երբեք ոչինչ,
Դուք մի՛ կոտրեք նրա հույսերը,
Ով հավատում է դեռ մի քիչ:

6.

Դուք մի՛ կտրեք նրանց երազը,
Ում կարոտում էք ու հիշում.
Նրանք ապրում են երկնքում,
Անձրևի հետ վերադառնում...
Ու դրանից է երևի,
Որ մենք տխրում ենք անձրևից
Ու երկնքում փնտրում նրանց,
Ում թռիչքը կիսատ մնաց:
Միշտ երկնքում փնտրում նրանց,
Ում թռիչքը կիսատ մնաց:

Ուշացած հանդիպում

1.

Bm

Մեր հայացքները հանդիպեցին պատահաբար,

F#7

Bm

Ու ես տեսա քո աչքերում այն, ինչ փնտրում եմ,

D

A7

Իսկ ես փնտրում եմ ինձ նման մի խենթ-խելառ՝

Em

F# F#7

Նրան, ով կգա ինձ հետ այնտեղ, որտեղ գնում եմ:

B7

Em

Դու ժպտացիր, ու այդ պահից ես հասկացա,

A7

D

F#7

Որ վերջացավ իմ ինքնագոհ մենակությունը,

Bm

Em

Որ հանդիպել ենք ես ու դու, ու ականա

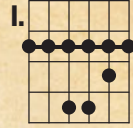
F#

F#7

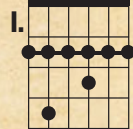
Bm

Հետաձգել ենք ուշացած այս հանդիպումը:

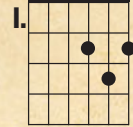
Bm

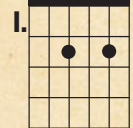
F#7

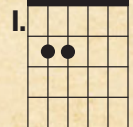
D

A7

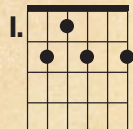
Em

F#

B7

Կրկներգ

Em

Ես նայում եմ, դու նայում ես,

Bm

Ես ժպտում եմ, դու ժպտում ես...

F#

F#7

Bm

B7

Անսովոր ու հաճելի կանխազգացում:

Em

A7

Ես սպասում եմ, դու սպասում ես,

D

Bm

Ես լռում եմ, դու լռում ես,

Em

F#7

Bm

Ու մեր զրույցն այդպես էլ չի ստացվում:

2.

Ես հասկացա, երևի դու էլ հասկացար,

Որ մեր մեղքով է ուշացել այս հանդիպումը,

Միայն խնդրում եմ, մի՛ նայիր այդպես երկար

Ու խնայիր իմ կործանված հպարտությունը:

Քո հայացքում առանց խոսքի ու առանց բառ

Ես կարդացի, ինչ ինձ համար իրոք անգին է,

Իսկ մինչև սերը մեզ մնում էր երկու քայլ,

Ու չիմացանք, թե ով կանի այն առաջինը:

Կրկներգ

3.

Այսպես փնտրում ենք, հանդիպում պատահաբար,
Հազարի մեջ գտնում մեր սերը ու գալիքը,
Նույն հարկի տակ մի օր դառնում ենք կին ու այր,
Ձևավորում մեր ապագան ու ընտանիքը:
Ու ես ուզում եմ, որ ձեր տանը միշտ ապրի
Ձեր երազած, մի օր գտած երջանկությունը,
Ու թող Աստծո բարի լույսով լուսավորվի
Ձեր շեն օջախը՝ այս աշխարհի փոքրիկ անկյունը:

Կրկներգ

Ես նայում եմ, դու նայում ես,
Ես ժպտում եմ, դու ժպտում ես...
Հաճելի ու անսովոր կանխազգացում:
Ես սպասում եմ, դու սպասում ես,
Ես լռում եմ, դու լռում ես,
Ու մեր զրույցն այդպես էլ չի ստացվում,
Ու մեր զրույցն այդպես էլ չի ստացվում,
Ու մեր զրույցն այդպես էլ չի ստացվում: